

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਅੱਗੇ, ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜਾ ਰਾਮ - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ,

ਬਨਾਮ

ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1947 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 807

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਟ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ— ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉੱਤਮਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਮਿਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ.. ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੇਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਫੈਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਫੱਜਰ ਏਯੂ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾ ਰਾਮ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 9 ਜਨਵਰੀ, 1947, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕਪੂਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1945, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ, ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 807 ਆਫ਼ 1947 ਵਿਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25-7-1942 ਨੂੰ, ਪਰਸ ਰਾਮ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਿੰਡ ਮੀਹਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਥਾਨੇਸਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 102 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੱਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 2,600 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੇ 14-2-1944 ਨੂੰ ਇੰਤਕਾਲਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 25-7-1942 ਨੂੰ ਰਾਜ ਰਾਮ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ 2-3-1944 ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ। 22-3-1944 ਨੂੰ ਪਰਸ ਰਾਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਨੇ ਖੇਤ ਨੰ: 102 ਵਿਚਲੀ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜਾ, ਈਬੂ, ਮੁਨਸ਼ੀ, ਮੰਗਲ, ਦੇਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਨੂੰ 8,501/- ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 102 ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਿਆ।

22-8-1944 ਨੂੰ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੇ 1944 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 195 ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਕਿ 25-7-1942 ਨੂੰ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ 2-3-1944 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਉਹ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 102 ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ।

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

1-10-1945 ਨੂੰ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਪਰ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 102 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੇ ਧਾਰਾ 15(ਬੀ), ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਚੌਥਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਹਾਮ 22-3-1944 ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, 25-7-1942 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ P2 ਅਤੇ P3, ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ 'ਅੱਲਿਆ ਦੇ ਨਾਲ' ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 25-3-1942 ਨੂੰ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ) 'ਚੌਥੇ' ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। .

1944 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 195 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 'ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1944 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 195 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

1945 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 302 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ ਪਰ 25-7-1942 ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 195, 1944 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, 1947 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 807 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਜੇ., ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (1) ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, (2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ (3) ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ 'ਹੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦਲ ਚੰਦ' ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 25-7-1942 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ .preemption ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਰਸ ਰਾਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਦੁਆਰਾ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ILR 14 Lah 421 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 25-7-1942 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

'ਖੇਵਤ' ਨੰਬਰ 102 ਵਿਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਭੋਗ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ 25-7-1942 ਨੂੰ, 'ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 1944 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 195 ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ 'ਫੈਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਰ ਆਲ ਖਾਨ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਜੇ., (ਹੈਰੀਜ਼ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਭੋਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯਾਦ

ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਹਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ 25-7-1942 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ 9-1-1947 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 302 ਆਫ਼ 1945 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ 1947 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 807 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Happy Garg, Translator in the Sessions Division, Barnala.

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

